

Foruden at disse Navne repræsenterer den til Øernes Ophjælp fornødne Kapital, vil der sikkert ikke være Tvivl om, at i det mindste nogle af disse Navne tilfulde yde Garanti for, at der er Arbejdskraft, fornødent Initiativ og fornøden Dygtighed til Stede. Derom tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl. Den store Kreds af Mænd og Kvinder, der staaar bag ved disse Navne, og som med sin enestaaende Offerberedvillighed vil bidrage til at ophjælpe disse Øer, maa være Regering og Rigsdag fuldgod Borgen for, at der vil blive gjort, hvad der er menneskeligt muligt. De Følelser og Tanker, der staaar bag ved denne Offerberedvillighed, bør man ikke kaste Vrag paa; thi da ødelægger man noget af det bedste i vort Folk.

Sonne: Som alt anført af tidligere ærede Talere har det Forslag til Beslutning, som ved denne Lejlighed ligger for til Behandling, allerede tidligere været gjort til Genstand for en saa indgaaende Analyse og mangfoldig Belysning, at der ved Sagens nu fortsatte Behandling neppe tør ventes fremdraget ny Synspunkter. I hvert Tilfælde er det ikke Forventningen om, at jeg skulde være i Stand til at bringe ny Momenter ind i Debatten om denne Sag, der har foranlediget mig til at bede om Ordet. Det er nemlig kun sket, fordi jeg kunde ønske paa Grundlag af de i Sagen foreliggende Præmisses at angive min Stilling til denne, idet jeg ikke tidligere offentlig har haft Lejlighed til at markere mit Standpunkt i saa Henseende.

Da i sin Tid Salgstanken først naaede frem for Offentligheden, bares den jo frem af en fra flere Sider udfoldet Salgsiver, der ganske vist straks fra visse Hold mødte Modstand, men dog ikke anderledes; end at det Billede, der af Salgsvennerne oprulledes af Øernes Stilling i Fortid, Nutid og Fremtid som dansk Koloni, nærmest maatte vække Forestillingen om, at det vilde være saavel økonomisk som politisk forsvarligt at søge Salgstanken realiseret. Og til den Opfattelse sluttede ogsaa jeg mig paa hint Tidspunkt. I det Tidsrum, der er forløbet siden da, har jo imidlertid denne Opfattelse undergaaet en væsentlig Ændring; thi der har, som det til fulde foreligger konstateret, i det mellemliggende Tidsrum udviklet sig en stærk Stemning mod Øsalget, en Stemning, der har gennembrudt vore sædvanlige politiske Delingslinier, en Stemning endvidere, der drager Næring af en patrio-

tisk Usmagelighedsfølelse over for en ad Frivillighedens Vej foretagen Amputation af vort Landomraade, — og en Stemning endelig, som dels foreligger solidt underbygget gennem givne Tilsagn om at præstere den Indsats af Kapital og Foretagssomhed, som Øernes Betyrggelse under dansk Flag nødvendig vil kræve, og dels styrkes af det lysere Perspektiv, som Brüsselerkonventionens Resultater og Udsigten til det mellemamerikanske Kanalprojekts Gennemførelse aabner for Øernes Fremtid. I Belysning af den saaledes ændrede Situation mener jeg, at Spørgsmaalet om Øernes Afstaaelse maa prøves og afgøres. Og det staaar da saaledes for mig, at Vilkaaret for, at der kan og bør praktiseres Salg af et Fællesbos Ejendele og Tilbehør maa være dette, at der mellem Indehaverne af Fællesboet raader væsentlig Samstemning og Enighed om Betimeligheden af Salgets Effektivering. Brister derimod Samstemningen og Enigheden om Salgets Betimelighed, da forekommer det mig, at den af Parterne, der holder paa at bevare Fællesboet ubeskaaret, bør have en afgørende Stemme, navnlig naar Modstanden mod Salget støttes af Tilsagn om at ville bære en Broderpart af de økonomiske Byrder og Afsavn, som Salgstankens Skrinlæggelse vil medføre.

Man har villet hævde, og man har set fremsat fra Salgsvenners Side den Paastand, at en væsentlig Del af Modstanden mod Øernes Afstaaelse er at tilskrive en af storpolitiske Hensyn dikteret Uvillie mod at se det Salgsbeløb, hvormod her er Tale, gaa ind i Statskassen. Mon imidlertid ikke denne Paastand skulde være hentet noget for langt borte og noget for langt nede? Jeg ved mig i hvert Fald for min Part absolut fri for enhver Tendens i saa Henseende, bl. a. af den Grund, at jeg ikke er i Stand til at skønne rettere, end at det maa være Lovgivningsmagtens Opgave og Pligt at skaffe Udvej til Tilvejebringelsen af de Midler, som Statshusholdningens Førelse i Overensstemmelse med bestaaende Love kræver. Og brister Forventningen om at tilvejebringe disse Midler ad den ene Vej, forekommer det mig, at det maa ligge lige for, at saa maa det være Opgaven at tilvejebringe dem ad en anden Vej.

Den højtærede Konseilspræsident bemærkede, at Øernes Bevarelse under Danmark vilde, som Følge af, at der da vil blive krævet Toldlettelse for den vestindiske Sukkerproduktion, kunne komme til at udøve en vidtrækkende uheldig Indflydelse